

GRUNDNOTAT TIL FOLKETINGET EUROPAUDVALG

22. januar 2009
J. nr. 2403/1428-004
Ref. AMLP

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter.

KOM(2008)775 endelig

Notat er også oversendt til Energipolitisk Udvalg

Resumé

Som led i 2. strategiske energirededgørelse (SER2) fremsatte Europa - Kommissionen den 13. november 2008 direktivforslag om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter. Forslaget har til formål at styrke EU's forsyningssikkerhed for olie. Forslaget indebærer bl.a. en tilnærmelse til det Internationale Energi Agenturs (IEA) tilsvarende regelsæt om medlemsstaters lagringspligt. Regeringen er enig med Kommissionen i, at de angivne målsætninger i direktivforslaget bedst kan opnås gennem en fælles regulering, som det har været tilfældet hidtil. Det er dog usikkert, om direktivforslaget reelt opnår de angivne mål og om det sker på en hensigtsmæssig måde. Desuden indebærer forslaget store og unødvendige omkostninger samt tilsvarende administrative byrder.

1. Baggrund

Kommissionen beskriver mineralolie som EU's vigtigste energiresource. Økonomien er helt afhængig af en kontinuerlig og pålidelig forsyning af olie til en rimelig pris. På baggrund af den store og stigende afhængighed af import er forsyningssikkerhed af største vigtighed. De seneste år er risikoen for afbrydelse af olieforsyningen af flere årsager blevet større. Den aktuelle tendens på verdensplan og den interne udvikling i EU (successive udvidelser, gennemførelse af det indre marked, faldende indenlandsk produktion m.v.) gør det nødvendigt at ajourføre EF-lovgivningen om oplagring, der blev indført for 40 år siden.

Kommissionen anfører, at EU skal kunne kompensere for eller i det mindste reducere enhver negativ virkning af eventuelle forsyningsforstyrrelser. Erfaringerne viser, at ibrugtagning af oliesikkerhedslagre er den letteste og hurtigste metode til at bringe store ekstra mængder olie til et underforsynet marked. Dette nedbringer både knapheden på produkter samt de skadelige følger for økonomien.

Ifølge Kommissionen lider den nuværende ordning af mangler i tilfælde af forsyningsafbrydelse i EU. Der er usikkerhed om hvorvidt den eksisterende ordning kan garantere, at de olielagre, der opbevares til krisesituationer, er disponible eller kan frigøres til at opfylde behovene. Det Europæiske Råd understregede i marts 2007 vigtigheden af at forbedre forsyningssikkerheden for EU og for den enkelte medlemsstat ved at udvikle mere effektive krisehåndteringsmekanismer. Rådet fremhævede endvidere, at det var nødvendigt at revidere EU's olieoplagringsmekanismer og henviste til, at olien skulle være tilgængelig i tilfælde af en krise. EU råder ikke over samordnede interventionsprocedurer, hvilket i praksis gør det meget vanskeligt at træffe hurtige beslutninger og effektive foranstaltninger, som er afgørende i tilfælde af en krise. En bedre tilpasning til IEA's regler er ønskelig, da det vil gøre det muligt at forbedre bidraget fra EU's lagre til en indsats fra IEA.

Kommissionen forsøgte for nogle år siden at ændre direktivet, men dette blev ikke gennemført på grund af stor modstand imod forslaget. Denne gang har man derfor været igennem en langvarig forberedelsesproces for det aktuelle forslag, men forslaget indeholder alligevel en del detaljer, som forekommer kontroversielle.

2. Hjemmelsgrundlag

Forslaget er fremsat med hjemmel i EF-traktatens artikel 100, hvilket betyder, at den skal vedtages efter høringsproceduren.

3. Nærhedsprincippet

Ifølge Kommissionen vil en indsats på fællesskabsplan af følgende grunde være et mere effektivt redskab til at nå forslagets mål: I kraft af det indre marked kan fordelene ved at bringe lagre på markedet i tilfælde af krise ikke begrænses til et enkelt land. Det indre marked sikrer, at ethvert lager, der bringes i omsætning, frit kan købes i hele den europæiske union. Fordelene ved at bringe lagrene i omsætning vil ikke kun være til gavn for et enkelt land, men for hele EU. Derfor risikerer de krisemekanismer, som de enkelte medlemsstater indfører, at være mindre effektive og skabe et snylterproblem, hvis de er alt for forskellige og sikrer forskellige beredskabs- og pålidelighedsniveauer. På grund af oliemarkedernes internationale dimension vil alle forstyrrelser i olieforsyningen – hvad enten de forekommer i en eller flere medlemsstater eller i et tredjeland – få konsekvenser for samtlige medlemsstater. I så integrerede økonomier, som dem i det indre marked, vil den enkelte medlemsstats beredskabsniveau endvidere påvirke beredskabsniveauet i EU som helhed. Ved at indføre minimumskrav på EU-plan kan det blive lettere at forebygge problemer og overvinde kriser. I øvrigt bemærkes det, at flere medlemsstater ikke er medlemmer af IEA, som har kompetence til at træffe foranstaltninger i tilfælde af en verdensomspændende krise. Europa-Kommissionen deltager i agenturets arbejde, men hele EU's deltagelse i en IEA-foranstaltning kan kun sikres inden for rammerne af en fællesskabsmekanisme, som alle medlemsstater, der ikke er medlemmer af IEA, tilslutter sig..

.
Regeringen er enig med Kommissionen i, at de angivne målsætninger i direktivforslaget bedst kan opnås gennem en fælles regulering, som det har været tilfældet hidtil.

4. Formål og indhold

Forslaget er fremsat af Europa-Kommissionen den 13. november 2008, og er modtaget fra Rådet i dansk sprogversion den 20. november 2008.

Formålet med forslaget er at sikre et højt niveau for olieforsyningssikkerheden i Fællesskabet gennem pålidelige og gennemsigtige mekanismer baseret på solidaritet mellem medlemsstaterne, og at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter, samt at indføre de nødvendige procedurer til at afhjælpe en eventuel alvorlig knaphed.

Der foreslås regler, der styrker kontrollen med medlemsstaternes olielagre, således at medlemsstaterne leverer tilstrækkelige informationer om lagrenes placering og ejerforhold med henblik på at sikre, at disse lagre virkelig er tilgængelige.

I forslaget opereres der med følgende lagerdefinitioner:

1. Sikkerhedslagre af råolie eller olieprodukter, som er lagre alle medlemsstater skal opretholde på baggrund af enten forbrug eller import alt efter hvilken mængde, der er størst. Danmark skal efter denne regel opretholde lagre, der svarer til 70 dages forbrug med 10 % fradrag, hvilket giver en samlet lagerforpligtelse på 77,8 dage (før fradrag). Fradraget for reduktion findes i IEA's regelsæt og indføres som konsekvens af ønsket om tilnærmelse mellem de to regelsæt. I dag har Danmark en lagringspligt over for EU svarende til 67,5 dages forbrug, mens lagringspligten over for IEA er 0, da den er baseret på nettoolieimport.
2. Specifikke lagre af produkter, som er en mulighed, dog under ret restriktive betingelser. Det er valgfrit om disse specifikke lagre etableres, og der skal foretages en revision af ordningen efter tre år. De specifikke lagre skal ejes af medlemsstaterne eller af den centrale oplagringsenhed. De specifikke lagre kan være lagre, som ikke indgår i sikkerhedslagrene.
3. Kommercielle lagre er lagre, som hverken er sikkerhedslagre eller specifikke lagre, og som ejes af de økonomiske aktører (de lagringspligtige selskaber). Referenceåret er det år, som forbruget udregnes efter.

Nøglemålsætningerne i forslaget er opsummerende:

- En harmonisering med IEA systemet
- Øget lagertilgængelighed i tilfælde af kriser samt fysisk tilgængelighed
- Øget transparens - også vedrørende kommercielle lagre
- Simplificering

Nøgleelementerne i forslaget er følgende:

- Et lagringspligt for medlemsstaterne på 90 dages nettoimport eller 70 dages forbrug, alt efter hvilken mængde der er størst.
- Indførelse af et 10 % fradrag i lagrene for at være på linje med IEA's regler.
- Øget lagertilgængelighed samt forbud mod at lagrene belastes med nogen form for juridisk eller finansiell byrde.
- Medlemsstaterne skal indføre beredskabsprocedurer.
- Ugentlige rapporteringer vedrørende kommercielle lagre fra medlemsstaterne til EU.
- Oprettelse af centrale oplagringsenheder, som kan overtage medlemsstaternes lagerpligt vedrørende sikkerhedslagre ved delegering. Medlemsstaterne kan også delegerer forpligtelsen til de økonomiske aktører, som kan subdelegerer forpligtelsen

tilbage til en central oplagringssenhed i egen eller en anden medlemsstat. Disse bestemmelser er meget komplicerede, kontroversielle og omkostningskrævende.

- Oprettelse af specifikke lagre som valgfrit. Såfremt de oprettes skal de ejes af medlemsstaten. Hvis de oprettes, er oprettelsen uigenkaldelig. Det er usikkert, om den foreslåede ordning vil blive anvendt af medlemsstaterne, da ordningen ikke findes i IEA-systemet
- Mere kontrol og tilsyn med lagrene, herunder kontrol med lagrenes placering. Kommissionen har tilsynskompetence med medlemsstaternes sikkerhedslagre og specifikke lagre.
- Biobrændstoffer skal kunne medregnes i beregningen af lagringspligt og i lageropgørelserne, dog først når de er blandet sammen med mineralolieprodukter.

De centrale oplagringssenheder tillægges visse kompetencer. En medlemsstat kan oprette sin centrale oplagringssenhed overalt i fællesskabet. I dag svarer den centrale oplagringssenhed i Danmark til Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO). Det er usikkert om FDO kan bestå som den centrale oplagringssenhed i forhold til forslaget uden nogen form for administrative ændringer. Det vigtigste formål for de centrale oplagringssenheder er at erhverve, opretholde og sælge olielagre på den medlemsstats nationale område, som har etableret den. Forslaget har betydelige konsekvenser for FDO og dermed for oliebranchen, som finansierer FDO.

Efter forslaget kan en økonomisk aktør, som er pålagt sikkerhedslagerpligt af sin medlemsstat, delegerer sine opgaver til pågældende medlemsstats centrale oplagringssenhed.. Denne bestemmelse er meget vidtgående og potentielt omkostningskrævende.

De centrale oplagringssenheder er forpligtede til at offentliggøre fuldstændige oplysninger efter produktkategori om de lagerbeholdninger, den kan opretholde for de økonomiske aktører, samt at offentliggøre mindst 6 måneder forud de betingelser, hvormed den tilbyder disse tjenesteydelser.

5. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig.

6. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Området dækkes i dag af følgende retsakter:

Lov nr. 1275 af 20. december 2000 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter.

Bekendtgørelse nr. 318 af 12. maj 2005 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter.

Direktivforslaget vil indebære behov for ændring af den nuværende lovgivning.

7. Forslagets konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet

Statsfinansielle konsekvenser

Direktivforslaget vurderes at indebære væsentlige forøgelse i data- og kontrolarbejdet.

Direktivforslaget stiller krav om yderligere oplysninger om lagring, herunder lagrenes fysiske placering, hvilket ikke oplyses i det nuværende system. Desuden skærpes kravene til kontrol betydeligt. Medtagelse af biobrændstoffer i lageropgørelser og lagerpligtberegninger udgør også en udvidelse af det eksisterende system. Opgørelse af ugentlige kommercielle lagre er ligeledes udvidelse af det eksisterende system. Dels er der tale om ugeoplysninger, dels er der tale om kommercielle lagre, som ikke er omfattet af det eksisterende system.

På det foreliggende grundlag vurderes foreløbigt, at direktivforslaget vil medføre behov for yderligere personaleforbrug i Energistyrelsen svarende til 2 årsværk samt en udvidelse af det eksisterende databasesystem. Sidstnævnte vurderes at indebære en engangsomkostning på 500.000 kr., ekskl. moms til konsulenthjælp (timesats: 600 kr.).

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har konsekvenser for Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO), der som central lagerorganisation vil skulle dække den danske olielagringspligt i endnu højere grad end i dag. FDO har foreløbigt anslået, at forslaget kan indebære yderligere omkostninger for FDO (og dermed for oliebranchen) på et 3-cifret millionbeløb. Der er herved alene set på et muligt behov for forøgelse af lagrene (køb af olie) p.g.a. selskabernes ret til at delegere deres lagringspligt til den centrale lagerorganisation. Dertil kan komme omkostninger til etablering og drift af yderligere lagerkapacitet i tilfælde af en sådan delegering. Den nævnte delegering kan således, hvis den udnyttes, blive særdeles omkostningskrævende til køb og salg af olie og tilhørende lagerkapacitet. Energistyrelsen er enig i FDO's foreløbige vurdering, som vil skulle konkretiseres i takt med, at direktivforslaget tydeliggøres gennem forhandlingerne.

Forslaget har endvidere konsekvenser for olieselskaber, der som økonomiske aktører har en lagringspligt efter dansk lovgivning.

For begge parter vil omkostningerne i sidste ende formentlig skulle dækkes af de danske forbrugere af olieprodukter.

Der er ved ovennævnte vurdering ikke taget hensyn til forslagets forøgelse af den danske lagringspligt fra de nuværende 67,5 dages forbrug til reelt 77,8 dages forbrug. Det forventes dog, at forslaget modificeres betydeligt på dette punkt i de videre forhandlinger. I modsat fald vil en sådan forøgelse medføre meget store omkostninger til indkøb af olie og etablering af lagerkapacitet, forudsat, at der som hidtil lægges vægt på at have en overdækning på 20 % i forhold til den basale lagringspligt over for EU. Denne overdækning skyldes ønsket om, at man i en krisesituation kan udskyde det tidspunkt, hvor det bliver nødvendigt at indføre forbrugsbegrænsende foranstaltninger som led i krisehåndteringen. Behovet for denne overdækning ændres derfor ikke af direktivforslaget.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget om ugentlige indberetninger om lagerstørrelser vil indebære en belastning af erhvervslivet, afhængigt af hvordan denne rapportering planlægges gennemført.

Forslaget vil endvidere indebære administrative byrder for Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO), som vil få en anden rolle og en række nye opgaver efter forslaget.

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at få miljømæssige konsekvenser.

8. Høring

Forslaget har været sendt i høring den 9. december 2009 med høringsfrist den 14. januar 2009.

Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) har fremsendt høringssvar på egne vegne og på vegne af de lagringspligtige selskaber. FDO vil som en central oplagringsenhed blive påvirket af forslaget i betydelig grad. Selve oliebranchen som hele vil også blive påvirket.

FDO har følgende generelle kommentarer: FDO's overordnede synspunkt er, at det er vanskeligt at se, at intentionen i forslaget opfyldes med dette direktiv, og på den baggrund mener branchen, at det bør tages helt af bordet.

På overfladen ser det ud til, at forslaget skal tilnærme sig EU lovgivningen med IEA, samt øge kontrollen med lande, som man vurderer i dag ikke har styr på deres lagre. I realiteten sker der en række yderligere ændringer, som intet har med IEA regler at gøre, og som vil stille krav om, at der i alle lande findes et Agency, som i øvrigt vil få en række nye opgaver.

De nye opgaver og krav vil i stort omfang risikere at få negativ indflydelse på de enkelte centrale oplagringsenheders økonomi, samt vil risikere at forringe det eksisterende beredskab. Det fremgår heller ikke klart, om FDO kvalificerer til at være/blive en central oplagringsenhed. En løs vurdering af den økonomiske effekt i Danmark alene ud fra en mulig øgning af lagrene p. gr. af selskabers ret til få dækket volumener i den lokale centrale oplagringsenhed, kan let give ekstra omkostninger på et 3-cifret millionbeløb til FDO. I andre lande, hvor også bygning af nye lagre kan komme på tale, vil effekten kunne løbe op i meget højere tal. Ud fra disse betragtninger er FDO modstandere af at ændre det eksisterende system, som i deres øjne på en hensigtsmæssig måde leverer den beskyttelse, som systemet sigter på.

Såfremt det ikke kan forhindres at forslaget udmøntes i EU-lovgivning, mener FDO at der bør arbejdes med at få ændret mange af de nuværende artikler i forslaget.

FDO mener f.eks. ikke, at ticketsystemet (lagerdækningsaftaler mellem to selskaber) skal afskaffes, som det reelt bliver med dette forslag.

Med det nuværende forslag vil Danmarks lagringspligt reelt stige med 15%. Da der er en klar holdning i kommissionen til at nettoeksportørers situation skulle være uændret med dette forslag, er det væsentligt at få det korrigeret. Hvis der ikke lykkes at reducere i Danmarks lagerpligt (som vil stige fra 67,5 dage til 78 dage), er der dog ingen grund til at øge lagringspligten i Danmark fra det nuværende niveau på 81 dage. Der sker jo ikke en forringelse af Danmarks beredskab blot fordi de statistiske indberetninger ændrer på volumenet i forhold til i dag. Danmark vil stadig ligge med de samme volumener som i dag.

Konkrete kommentarer til forslaget:

Definitioner af ”økonomiske aktører” i forhold til forslaget mangler. Hertil er definitionen af lageråret i forhold til referenceåret uklar.

FDO foreslår at lagerpligten sættes ned til 60 dages forbrug, idet lagerpligten således ikke ændres væsentligt for Danmark. Det er uklart om lagrene skal beregnes i kubikmeter eller tons, hvilket har indflydelse på beregning af vægten på et produkt. Der bør arbejdes for at få dels en klar definition af beregningen samt at få reduceret faktoren for produkter både ved beregning af lagringspligten og ved beregning af lagerniveau. Ved at gange med 1.2 og samtidig fradrage 4 % i naftaudbytte sker der en reduktion af råoliens værdi.

Angående mekanismerne for frigivning af lagrene påpeges det, at olien/olieprodukterne på grund af flaskehalse ved udskibning, pumpning, pipelines m.v. ikke vil kunne/skulle frigives på en gang. Der bør derfor ikke være så stramme regler angående fysisk tilgængelighed og rådighed. FDO foreslår en løbende tilgængelighed over 3-6 måneder.

Angående oprettelse af centrale oplagringsenheder foreslås den nationale begrænsning ophævet, så disse kan operere frit i andre medlemsstater udenfor egne grænser og således ikke behøver at gå igennem et andet lands oplagringsenhed for at oplagre produkter i en anden medlemsstat.

Der mangler klarhed angående udtryk som ”detaljeret oversigt” og ”til stadighed føres ajour”. Hvad indebærer disse begreber?

FDO foreslår en reduktion af 6 – måneders kravet til offentliggørelse af de betingelser de centrale oplagringsenheder tilbyder de økonomiske aktører deres ydelser under nedsat til 3 måneder.

I dag kan man på månedsbasis træffe aftaler om overdragelse af lagringspligt mellem en økonomisk aktør og FDO. Forslaget lægger op til at disse aftaler træffes for et helt år, samt næsten tre måneder på forhånd. Dette vil fjerne den fleksibilitet som findes i dag.

Uigenkaldeligheden angående de specifikke lagre bør fjernes.

Markedsandelen foreslås ændret til 70 % eller mindre i stedet for 80 % for at øge fleksibiliteten. Samtidig bør der gives mulighed for at inkludere råolie som specifikt lager, samt mulighed for at differentiere antal dage mellem de valgte produkter.

Det bør være muligt for en central oplagringsenhed at eje produkter i et andet land og lagre det hos en økonomisk aktør, hvilket er muligt i dag. Det skal klargøres, hvem der ejer lagrene, når de delegeres.

De ugentlige statistikker foreslås fjernet. Hvis de ikke matcher de månedlige statistikker medfører de kun forvirring. Sikkerhedslagrene skal fratrækkes fra de kommercielle lagre idet disse er blandet sammen, hvilket udgør en administrativ omkostning.

Endelig forslås det, at også biobrændstoffer bør kunne medregnes, såfremt de er på lager beregnet til iblanding i mineralolieprodukter, idet det af hensyn til forbrugeren er hensigtsmæssigt at iblandingen sker så tæt på forbrugeren som muligt.

Hertil argumenterer FDO for opretholdelse af ticket systemet, som forslaget ellers vil forkaste. I dag indgås lagerdækningsaftaler medlemsstaterne imellem på baggrund af

overordnede bilaterale aftaler, som danner grundlag for aftaler mellem de lagringspligtige selskaber i de forskellige medlemsstater (de såkaldte tickets).

FDO udtrykker tillige, at der mangler en definition af i hvilke forhold produkterne skal ligge på sikkerhedslagrene, som der er i dag. Det giver en stor fleksibilitet for selskaber samt FDO, at dette ikke er defineret, men er nok ikke hensigtsmæssigt under en forsyningskrise.

Dansk Energi gør opmærksom på at indrapporteringerne i forslaget kan medføre administrative ændringer.

Danske Havne mener at forslaget er bureaukratisk især i forhold til de statistiske opgørelser. Danske Havne henviser til såvel EU som regeringens politik om reducere af de administrative byrder for erhvervslivet.

Dansk Erhverv er positive overfor Kommissionens fokus på EU's energiforsyningsikkerhed særligt set i lyset af den tiltagende globale positionering i forhold til at sikre sig adgang til de stadig knappere ressourcer på området. Dansk Erhverv mener at forslaget ser fornuftigt ud set i sammenhæng med øvrige tiltag for at udbygge den europæiske forsyningsikkerhed.

9. Regeringens foreløbige generelle holdning

Den danske regerings generelle holdning er at støtte, at forsyningsikkerhed er en af søjlerne i den 2. Strategiske Energirededgørelse (SER2). Fra dansk side kan man således støtte det overordnede formål med direktivforslaget om at styrke forsyningsikkerheden for olie, herunder at tilnærme EU's regelsæt til de tilsvarende IEA-regelsæt, at øge transparensen på oliemarkedet og at styrke kontrollen med lagrene.

Samtidig er det vurderingen, at forslaget i en række henseender ikke når dette mål, at forslaget indebærer store, unødvendige omkostninger og administrative byrder for oliebranchen og for myndighederne samt at forslaget indebærer en del unødigt bureaukrati. Umiddelbart synes der derfor at være en risiko for, at forslaget indebærer en forringelse af forsyningsikkerheden ved et højere omkostningsniveau, bl.a. fordi der i højere grad end hidtil åbnes mulighed for at lagre olie i form af råolie, som ikke er umiddelbart anvendelig på forbrugssiden og fordi mulighederne for at olieselskaber kan delegerer deres lagringspligt til den centrale lagerorganisation kan indebære store omkostninger for denne. Disse forhold vil skulle vurderes nærmere i takt med, at direktivforslaget tydeliggøres gennem forhandlingerne.

Direktivforslaget er grundlæggende anderledes end det eksisterende direktiv. Det er samtidig uklart i en del henseender og det er vanskeligt at gennemskue konsekvenserne af forslaget.

Som eksempler på de væsentligste problemstillinger kan nævnes følgende, som i særlig grad bør indgå i det videre arbejde med direktivforslaget:

- Den angivne tilnærmelse af EU's regelsæt til det tilsvarende IEA-regelsæt foretages med samtidig indførelse af en række nye EU-særregler, som reducerer og i nogle

henseender fjerner denne tilnærmelse. Derved fremkommer nye og vanskeligt gennemskuelige problemstillinger om samspillet mellem de to regelsæt, f.eks. bestemmelserne om specifikke lagre, bestemmelserne om delegering og bestemmelserne om etablering af centrale lagerorganisationer, idet disse bestemmelser ikke findes i IEA-regelsættet

- Forslaget bør generelt tydeliggøres. Der mangler klare definitioner. Der er usikkerhed knyttet til en række bestemmelser. Den danske udgave bør forbedres sprogligt.
- Danmarks lagerforpligtelse i forhold til EU svarer p.t. 67,5 dages forbrug. Efter IEA-regelsættet, som er baseret på dages nettoolieimport, har Danmark 0 dages lagringspligt. Det forekommer hensigtsmæssigt, at Danmarks lagerforpligtelse ikke reduceres til 0 dage, ikke mindst med det perspektiv, at Danmark inden for en kortere årrække på ny vil blive nettoolieimportør. Men det forekommer ikke rimeligt, at lagerforpligtelsen hæves i forhold til det nuværende niveau.
- De centrale lagerorganisationers rolle og opgaver ændres væsentligt i forhold til den nuværende situation uden at dette forekommer velbegrundet. Samtidig kan dette indebære væsentlige ulemper og omkostninger for lagerorganisationerne og dermed for samfundene.

Derudover er der en række mere tekniske forhold, som der bør arbejdes videre med for at undgå u hensigtsmæssige konsekvenser:

- Indførelsen af såkaldte specifikke lagre, som ikke findes i IEA-regelsættet.
- Bestemmelserne om lagrenes tilgængelighed.
- Sikring af at der som hidtil kan foretages integration af forskellige former for olielagre.
- Sikring af at forslaget ikke nødvendiggør etablering af unødvendig ny lagerkapacitet.
- Bestemmelserne om internationale og nationale lagerdækningsaftaler.
- Bestemmelserne om tilsyn og kontrol.
- Indførelse af ugentlig rapportering om lagermængder.
- Bestemmelserne om biobrændstoffer, som er baseret på forslaget om at beregne lagringspligt på basis af nettoimport af olie. For Danmark (og andre olieproducerende lande) beregnes lagringspligten dog på basis af olieforbruget og det giver det problem, at biobrændstoffer indgår i forbruget og dermed i lagringspligtberegningen, men at lagrene af biobrændstoffer, som typisk ikke er iblandet, ikke kan medgå til lagringspligtens dækning.

10. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes at andre medlemsstater også vil have problemer med de forventede økonomiske og administrative ændringer direktivforslaget vil medføre.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forlagt Folketingets Europaudvalg.